



BSA.III.021.9.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 15 kwietnia 2026 r., znak: SPS-III.020.101.5.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do rządowego projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji.

Z poważaniem,

wz.

Zbigniew Kapiński
Prezes Sądu Najwyższego
kierujący pracą Izby Karnej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.101.8.2026

Data wpływu 19.05.26v.



BSA.IILOZ1.9.2026

Uwagi dotyczące projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji

Przedłożony do zaopiniowania rządowy projekt ustawy o systemach sztucznej inteligencji (druk sejmowy nr 2443) ma na celu wprowadzenie w prawie polskim przepisów służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji (akt w sprawie sztucznej inteligencji). Ustawa określa m.in. organizację i sposób sprawowania nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji oraz nad modelami sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia (powierzenie nadzoru Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji). Rozwiązania wskazane w projekcie ustawy mają na celu wsparcie rozwoju nowatorskich rozwiązań technologicznych, w tym zwłaszcza w obszarze AI, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń dla użytkowników i dla społeczeństwa.

Zgodnie z art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r. poz. 622 ze zm.) określającym zakres przedmiotowy aktów prawnych podlegających opinii Sądu Najwyższego – Sąd Najwyższy jest organem władzy sądowniczej, powołanym m.in. do opiniowania projektów ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

W art. 111 rozdziału 9 projektowanej ustawy „Zmiany w przepisach obowiązujących” proponuje się dodanie w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. z 2026 r. poz. 468 ze zm.) działu IVfa „Postępowanie w sprawach naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy z dnia ... o systemach sztucznej inteligencji”. Postępowanie to ma być uregulowane jako rodzaj postępowania odrębnego w procesie cywilnym.

W świetle proponowanego art. 479(88a) k.p.c. w sprawach odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji właściwy ma być sąd ochrony konkurencji i konsumentów. Przepisy nowego działu przewidują ponadto, że w przedmiotowej kategorii sprawach przysługiwać będzie skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia [art. 479(88i) k.p.c.]. Projektowane rozwiązanie występuje w innych kategoriach spraw regulacyjnych odnośnie do ograniczenia dopuszczalności środka zaskarżenia (*ratione valoris*). Także w tym wypadku znosi się ogólne ograniczenie dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50 000 zł stosownie do normy z art. 398(2) § 1 k.p.c. Należy zatem przyjąć, że pozostałe ograniczenia w dostępie do środka zaskarżenia rozpoznawanego przez Sąd Najwyższy, w tym zakresie selekcji dopuszczalnych skarg kasacyjnych pod kątem celowości przyjmowania ich do rozpoznania – jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; 2) istnieje potrzeba

wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona – znajdują zastosowanie.

Zaproponowana regulacja dotycząca skargi kasacyjnej jest analogiczna jak w przypadku tzw. postępowań regulacyjnych – postępowań odrębnych w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów oraz w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową [art. 479(35) k.p.c.], w sprawach z zakresu regulacji energetyki [art. 479(56) k.p.c.], komunikacji elektronicznej i poczty [art. 479(67) k.p.c.], transportu kolejowego [art. 479(78) k.p.c.] i rynku wodno-kanalizacyjnego [art. 479(88) k.p.c.]. Powyższe rozwiązanie nie budzi zastrzeżeń.

Projekt powinien być uzupełniony o wprowadzenie zmiany w art. 26 § 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622, z późn. zm.) przez dodanie spraw naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Obecnie przepis ten stanowi, że sprawy z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów oraz z zakresu praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową, a także sprawy z zakresu regulacji energetyki, telekomunikacji i poczty, transportu kolejowego oraz z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego, należą do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Charakter przedmiotowych spraw umożliwia wprowadzić wskazanie izby Sądu Najwyższego, które powinna rozpoznawać przedmiotowe skargi, lecz zachodzi potrzeba jednoznacznego uregulowania przedmiotowej kwestii w ustawie. Postulowane uzupełnienie zapewniłoby spójność unormowań kodeksu postępowania cywilnego i ustawy o Sądzie Najwyższym, a także określiło właściwość izby w ramach Sądu Najwyższego.

Ponadto, jeżeli Sąd Najwyższy ma rozpatrywać skargi kasacyjne w nowej kategorii spraw, powinien on zostać ujęty w Ocenie Skutków Regulacji jako podmiot, na który oddziałuje projekt, tak jak uczyniono to w OSR w stosunku do innych sądów. Wdrożenie ustawy spowoduje bowiem wzrost liczby środków zaskarżenia rozpoznawanych przez Sądzie Najwyższym, zici się konieczność przeprowadzenia szkoleń w zakresie obszernej i złożonej materii regulowanej ustawą, jaką są systemy sztucznej inteligencji.